

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาค้นคว้า เรื่อง โครงสร้างของหน่วยแก่นของกริยาวลี
พอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. หน่วยแก่นของกริยาวลีอาจประกอบด้วย คำกริยาล้วน หรือคำกริยา
กับคำหมวกอื่น อันได้แก่ คำนำกริยา คำหลังกริยา และคำเชื่อมกริยา อย่างไรก็ดี
อย่างหนึ่งหรือรวมกันหลายอย่างก็ได้
๒. หน่วยแก่นที่ประกอบด้วยคำกริยาล้วน อาจประกอบด้วยคำกริยา
คำเดียว หรือสองหรือสามคำเรียงกัน คำกริยาเหล่านั้นอาจเป็นคำกริยากรรม
ลวน สกรรมลวน ทวิกรรมลวน อกรรมกับสกรรม อกรรมกับทวิกรรม สกรรมกับ
ทวิกรรม หรืออกรรม สกรรมกับทวิกรรม ไม่ปรากฏว่าคำกริยาทวิกรรมเรียงกันหลาย ๆ
คำ มักจะอยู่คำเดียวในหน่วยแก่นหรือมากับคำกริยาชนิดอื่น ตามากับคำกริยาชนิด
อื่น จะอยู่หลังคำกริยาชนิดอื่นเสมอ
๓. หน่วยแก่นที่ประกอบด้วยคำกริยาอกรรมลวน จะไม่มีค่านามปรากฏ
อยู่กับหน่วยแก่น แต่หน่วยแก่นที่ประกอบด้วยคำกริยาสกรรมหรือทวิกรรม หรือ มี
คำกริยาสองชนิดนี้อยู่ด้วย จะมีค่านามปรากฏอยู่กับหน่วยแก่น และค่านามปรากฏ
ไว้สองตำแหน่ง คือ
  - ก. อยู่หลังหน่วยแก่น
  - ข. แทรกอยู่ในหน่วยแก่น

ค่านามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่นทำให้คำกริยาในหน่วยแก่นอยู่ห่างกัน แต่ยังคง
ถือว่าเป็นคำกริยาในหน่วยแก่นเดียวกัน เพราะคำกริยามีโอกาสมาติดกันได้ เมื่อ
ย้ายค่านามไปอยู่ตำแหน่งอื่น เป็นต้นว่า ย้ายไปอยู่หน้าหรือหลังหน่วยแก่น หาก
ค่านามค่านั้นไม่อาจย้ายไปอยู่ตำแหน่งอื่นได้ และมีความสัมพันธ์กับคำกริยาที่อยู่
ข้างหน้าแต่อย่างใดเลย ไม่มีความสัมพันธ์กับคำกริยาที่อยู่ข้างหลังเลย ก็จะถือว่าเป็น

คำกริยาที่อยู่หน้าคำนามอยู่ในหน่วยแ่งหนึ่ง ส่วนคำกริยาที่อยู่หลังคำนามอยู่ในหน่วยแ่งอื่นอีกหน่วยแ่งหนึ่ง

๔. เมื่อมีคำกริยาสองหรือสามคำเรียงกันในหน่วยแ่ง คำกริยาเหล่านั้นอาจจะมีความสัมพันธ์กันอย่างไรก็ได้บางหนึ่งใน ๓ อย่างนี้ คือ

ก. เมื่อคำกริยาเหล่านั้นปรากฏในประโยค คำกริยาแต่ละคำอาจจะมีบทประธานร่วมกัน เช่น หมากระโดดกัดแมว กระโดด และ กัด มี บทประธานร่วมกัน คือ หมา

ข. เมื่อคำกริยาเหล่านั้นปรากฏในประโยค คำกริยาแต่ละคำอาจจะมีบทประธานและบทกรรมร่วมกัน เช่น เด็กซื้อขนมกิน ซื้อ และ กิน มีบทประธานร่วมกัน คือ เด็ก และมีบทกรรมร่วมกัน คือ ขนม

ค. เมื่อคำกริยาเหล่านั้นปรากฏในประโยค บทกรรมของคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า อาจจะเป็นบทประธานของคำกริยาที่อยู่ข้างหลังด้วยในเวลาเดียวกัน เช่น น้องขวางชวคแตก ชวค เป็นบทกรรมของ ขวาง และเป็นบทประธานของ แตก ด้วยในเวลาเดียวกัน

๕. เมื่อมีคำกริยาหลายคำเรียงกัน จะต่างกับเมื่อมีคำกริยาอยู่ลำพังคำเดียวในหน่วยแ่ง คือ

ก. หน่วยแ่งที่มีคำกริยากรรมคำเดียว จะมีคำนามตามหลังคำหนึ่งเสมอ แต่หน่วยแ่งที่มีคำกริยากรรมสองหรือสามคำ ไม่จำเป็นต้องมีคำนามตามหลังคำกริยากรรมทุกคำไป เช่น ตักแกงแจก มีคำกริยากรรมสองคำ แต่มีคำนามเพียงคำเดียว คือ แกง คำกริยากรรม ตัก มีคำนาม แกง ตามหลัง ส่วนคำกริยากรรม แจก ไม่มีคำนามตามหลัง เพราะคำนามคำนั้นไปปรากฏอยู่ข้างหน้าแล้ว จึงไม่ต้องปรากฏซ้ำอีก

ข. คำกริยาวิกรรมที่ปรากฏคำเดียวในหน่วยแ่ง จะมีคำนามตามหลังสองคำเสมอ แต่ถ้ามามีคำกริยากรรมนำหน้าคำกริยาวิกรรม อาจมีคำนามตามหลังคำกริยาวิกรรมเพียงคำเดียว เช่น เก็บผักขายแจก ขาย เป็นคำกริยา

ทวิกรรม แต่มีค่านาม เจ็ก ตามหลังเพียงคำเดียว เพราะอีกคำหนึ่ง ก็ ยัก ไปปรากฏหน้าคำว่า ขาย แล้ว จึงไม่ต้องปรากฏซ้ำอีก

๖. แบบโครงสร้างของหน่วยแถมมี ๓๐ แบบ คือ
แบบโครงสร้างของหน่วยแถมที่มีคำกริยาคำเดียว ใ้แก่

แบบ ก_อ   แบบ ก_ส(น)   แบบ ก_ท(นน)

แบบโครงสร้างของหน่วยแถมที่มีคำกริยาสองคำ ใ้แก่

แบบ ก_อก_อ   แบบ ก_สก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_ส
แบบ ก_ส(น)ก_ส(น)   แบบ ก_อก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_อ
แบบ ก_อก_ท(นน)   แบบ ก_ส(น)ก_ท(นน)   แบบ ก_ส(น)ก_ท(น)

แบบโครงสร้างของหน่วยแถมที่มีคำกริยาสองคำ ใ้แก่

แบบ ก_อก_อก_อ   แบบ ก_สก_สก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_สก_ส
แบบ ก_สก_ส(น)ก_ส   แบบ ก_สก_ส(น)ก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_สก_ส(น)
แบบ ก_สก_ส(น)ก_อ   แบบ ก_อก_สก_ส(น)   แบบ ก_อก_ส(น)ก_ส
แบบ ก_อก_ส(น)ก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_อก_ส(น)   แบบ ก_อก_อก_ส(น)
แบบ ก_ส(น)ก_อก_อ   แบบ ก_อก_ส(น)ก_อ   แบบ ก_อก_อก_ท(นน)
แบบ ก_ส(น)ก_สก_ท(น)   แบบ ก_อก_ส(น)ก_ท(นน)   แบบ ก_อก_ส(น)ก_ท(น)

จะเห็นได้ว่า คำกริยาอกรรมกับสกรรมจะอยู่ต้นหรือกลางหรือท้ายหน่วยแถมก็ได้ ส่วนคำกริยาทวิกรรมจะอยู่ท้ายหน่วยแถมเสมอ

๗. ในบรรดาแบบโครงสร้าง ๓๐ แบบ มีอยู่ ๑๑ แบบที่เป็นแบบโครงสร้างของหนึ่งหน่วยแถมก็ได้ สองหน่วยแถมก็ได้ แบบโครงสร้างเหล่านั้น ใ้แก่

แบบ ก_ส(น)ก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_อ   แบบ ก_ส(น)ก_ท(นน)
แบบ ก_สก_ส(น)ก_ส(น)   แบบ ก_ส(น)ก_สก_ส(น)   แบบ ก_อก_ส(น)ก_ส(น)

แบบ กส(น)กอกอ   แบบ กออส(น)กอ   แบบ กสกอ(น)กอ

แบบ กส(น)กสกส(น)   แบบ กออส(น)กท(นน)

๕. หน่วยเกณฑ์ที่มีโครงสร้างแบบตลิ่ง ๆ กันทั้ง ๑๐ แบบ มีค่าน้ำกริยาอยู่ที่หน่วยเกณฑ์ และ / หรือมีค่าหลังกริยาอยู่ที่หน่วยเกณฑ์ได้

หน่วยเกณฑ์ที่มีโครงสร้างบางแบบ มีค่าหลังกริยาหรือค่าเชื่อมกริยาอยู่ระหว่างค่ากริยาในหน่วยเกณฑ์ ถ้าหน่วยเกณฑ์ประกอบด้วยค่ากริยาสองค่า ค่าหลังกริยาหรือค่าเชื่อมกริยาจะอยู่ระหว่างค่ากริยาทั้งสองนั้น ถ้าหน่วยเกณฑ์ประกอบด้วยค่ากริยาสามค่า ค่าหลังกริยาหรือค่าเชื่อมกริยาจะอยู่ระหว่างค่ากริยาค่าแรกกับค่าที่สอง หรือระหว่างค่าที่สองกับค่าที่สาม ถ้ามีค่านามแทรกอยู่ในหน่วยเกณฑ์ ค่าหลังกริยาจะอยู่หลังค่านามนั้นเสมอ ส่วนค่าเชื่อมกริยาอาจอยู่หน้าหรือหลังค่านามก็ได้

เมื่อได้ศึกษาโครงสร้างของหน่วยเกณฑ์แบบต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าค่ากริยากรรมแต่ละค่าจะอยู่ในหน่วยเกณฑ์ที่ประกอบด้วยค่ากริยากรรมไม่ได้ทุกแบบ คือค่ากริยากรรมบางค่าอยู่ในหน่วยเกณฑ์ที่มีโครงสร้างบางแบบได้ แต่จะอยู่ในหน่วยเกณฑ์ที่มีโครงสร้างอื่น ๆ อีกบางแบบไม่ได้

เนื่องจากการศึกษาว่าค่ากริยาค่าใดจะอยู่ในหน่วยเกณฑ์ที่มีโครงสร้างแบบใดได้บ้างนั้น มิได้อยู่ในขอบเขตของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้เขียนจึงไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้โดยละเอียด แต่ก็ได้รวบรวมค่ากริยากรรมที่อยู่ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ไว้ได้บ้าง คงจะได้แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างเป็นพวก ๆ ดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. คำกริยาสกรรมที่อยู่หน้าคำนามในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบ กส(น)กส แบบ กส(น)กส^๑กส^๑ แบบ กอ^๑กส(น)กส แบบ กส(น)ก^๑ท(น) และแบบ กส(น)กส^๑ก^๑ท(น) ๑ ไคแก่

เก็บ ตัวอย่าง

เก็บเสื้อพับ เก็บจานล้างคว่ำ นั่งเก็บจานล้าง

เก็บผักขายเจ๊ก เก็บเสื้อพับคืนเขา

คำกริยาสกรรมที่อยู่ในโครงสร้างแบบเดียวกับคำว่า เก็บ ได้ ไคแก่

ยก หยิบ จับ นับ ซื่อ ถือ าลา

๒. คำกริยาสกรรมที่อยู่หน้าคำนามในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบ กอ^๑(น)กอ แบบ กส^๑กส(น)กอ แบบ กส(น)กอ^๑กอ และแบบ กอ^๑กอ(น)กอ^๒ ไคแก่

กัก ตัวอย่าง

กักหนุตาย ตระกุ่ม^๑หนุตาย กักว่าชาคกระจาง
พยายามกักเชื้อกชาค

คำกริยาสกรรมที่อยู่ในโครงสร้างแบบเดียวกับคำว่า กัก ได้ ไคแก่

กรอก กระชาก เฉา กระบุ่ม กล่อม ชยม

ชยี้ ชย่ำ เป่า หั้น เหยียบ คัม

ตาก บิค ลอก คั่ว คุ้ย เคี้ยว

^๑จะสังเกตได้ว่า คำนามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่นเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับคำกริยา ทั้งที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังแบบกริยา - กรรม

^๒จะสังเกตได้ว่า คำนามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่นเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับคำกริยา ที่อยู่ข้างหน้า แบบกริยา -กรรมและในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับคำกริยาที่อยู่ ข้างหลังแบบ ประธาน - กริยา

เคี้ยว	ฆ่า	เขียน	จิก	เจาะ	ฉีก
ฉีก	เดือน	เฉียว	ไซ	เซาะ	ทืด
กึ่ง	บั้ง	ตะไบ	ตี	ถู	ทะลวง
ทับ	ทุ่ม	ปี้	ปืบ	ปลุก	ปัด
ปา	ไปรบ	ผลัก	พัน	โม้	ยิง
รีด	สะบัด	พ่น	หยิก	สับ	ฯลฯ

๓. คำกริยาสกรรมที่อยู่หน้าคำนามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่น ในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบ ก_ส(น)ก_ส(น) แบบ ก_ส(น)ก_ท(นน) แบบ ก_ส(น)ก_สก_ส(น) แบบ ก_อก_ส(น)ก_ส(น) แบบ ก_ส(น)ก_อก_ส(น) และแบบ ก_อก_ส(น)ก_ท(นน)^๓ ได้แก่

ชวน ตัวอย่าง

ชวนเขากินข้าว   ชวนเขาสอนเลขนักเรียน

ชวนเขากวาดอุ้งบ้าน   รีบชวนเขานั่งกินข้าว

คำกริยาสกรรมที่อยู่ในโครงสร้างแบบเดียวกับคำว่า ชวน ได้ ได้แก่

เชิญ	นิมนต์	ใช้	วาน	เห็น	ฟัง
ไต่ยืม	เจอ	จ้าง	กู	สั่ง	ตม
จูง	พยุง	คอย	ผลัก	ฯลฯ	

^๓จะสังเกตได้ว่า คำนามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่นเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า แบบประธาน - กริยา และในเวลาเดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับคำกริยาที่อยู่ข้างหลัง แบบกริยา - กรรม

คำกริยาสกรรมที่อยู่หน้าคำนามที่แทรกอยู่ในหน่วยแก่นแบบต่าง ๆ ในข้อ ๓ ได้ อาจอยู่ในหน่วยแก่นแบบต่าง ๆ ในข้อ ๒ ไครวมเดียวกัน เช่น
 ชวนเขากินข้าว   (แบบ ก_ส(น)ก_ส(น) ในข้อ ๓)
 ชวนเขานั่ง   (แบบ ก_ส(น)ก_อ ในข้อ ๒)

๘. คำกริยากรรมที่อยู่ในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบ ก_สก_ส(น) และ
ก_ส(น)ก_ส ไค้แก่

ฟัง	เข้าใจ	ตัวอย่าง
	ฟัง เข้าใจคำสั่ง	ฟังคำสั่ง เข้าใจ
คำกริยากรรมที่อยู่ในโครงสร้างแบบเดียวกับ ฟัง - เข้าใจ ไค้แก่		
ฟัง-ได้ยิน	อ่าน-เข้าใจ	มอง-เห็น
คม-ไค้กลืน	คลา-พบ	กน-พบ
หา-เจอ	หนี-พ้น	หลีก-พ้น
หลบ-พ้น	เลี้ยง-พ้น	ไล่-ทัน
ตาม-ทัน	ล่า-ทัน	รบ-ชนะ
ยิง-ถูก	ตี-ถูก	ปา-ถูก
	อาลา	

นอกจากนี้ยังมีคำกริยากรรมที่มีลักษณะน่าสนใจอีก ๒ พวก คือ

๑. คำกริยากรรมที่ไม่ปรากฏคำพ้องคำเดียวในหน่วยแก่น

คำกริยากรรมแทบทุกคำปรากฏคำพ้องคำเดียวในหน่วยแก่นได้ แต่มีคำกริยากรรม
บางคำที่จะต้องมีการยืมคำอื่นตามมาด้วย คำกริยากรรมเหล่านี้ ไค้แก่

เอา	ตัวอย่าง	เอาน่องอาบน้ํา
ให้	ตัวอย่าง	ให้ลูกดูบ้าน
ไว้	ตัวอย่าง	ไว้หน้าคุดมหน้า
ท่า	ตัวอย่าง	ท่าหน้าแข็งทก
ขอ	ตัวอย่าง	ขอแม่ไปคุดมึง

ถ้าพูดว่า เอาน่อง ให้ลูก ไว้หน้าแข็ง ขอแม่ ความหมายอาจ
เปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น

๒. คำกริยาสกรรมที่มีคำนามตามหลังก็ได้ มีคำกริยาตามหลังก็ได้

คำกริยาสกรรมแทบทุกคำเมื่ออยู่ลำพังคำเดียวในประโยคเริ่ม จะมีคำนามตามหลังคำหนึ่งเสมอ แต่ยังมีคำกริยาสกรรมที่มีคำนามตามก็ได้ มีคำกริยาตามก็ได้ คำกริยาที่ตามอาจเป็นได้ทั้งคำกริยาอกรรม สกรรม หรือทวิกรรม คำกริยาสกรรมที่มีคำนามตามก็ได้ มีคำกริยาตามก็ได้ ได้แก่

ลื๑ม	ตัวอย่าง	ลื๑มหนังสือ ลื๑มหุ๑ต ลื๑มฉ๑านหนังสือ ลื๑มคิ๑นหนังสือ
ประ๑กว๑ด	ตัวอย่าง	ประ๑กว๑น๑างสาวไทย ประ๑กว๑คร๑องเพลง ประ๑กว๑ด๑ำอาหาร
เฝ๑ำ	ตัวอย่าง	เฝ๑ำฉ๑น เฝ๑ำร๑องให้ เฝ๑ำค๑ูฉ๑น เฝ๑ำด๑ำตามฉ๑น
ร๑อบ	ตัวอย่าง	ร๑อบค๑็๑ก ร๑อบร๑องเพลง ร๑อบใ๑้เขา ร๑อบแจ๑กข๑นค๑็๑ก
แก๑ล๑ง	ตัวอย่าง	แก๑ล๑งเพ็๑น แก๑ล๑งหิ๑วเรา๑ะ แก๑ล๑งร๑มเขา แก๑ล๑งท๑วงเงิน
ล๑อง	ตัวอย่าง	ล๑องเสี๑ ล๑องวິ๑ง ล๑องร๑มเขา ล๑องใ๑้เงินเขา
ค๑อย	ตัวอย่าง	ค๑อยค๑ู๑ก ค๑อยวິ๑ง ค๑อยค๑ู๑ก ค๑อยป๑อน๑ำว๑ก
รู๑จัก	ตัวอย่าง	รู๑จักเขา รู๑จักเล๑น รู๑จักใ๑้เขา รู๑จึ๑ตามค๑ำด๑ำม๑รู
หิ๑ด	ตัวอย่าง	หิ๑ดห๑น๑าร หิ๑ดเก๑น หิ๑ดธ๑ิ๑ร๑ด หิ๑ดค๑อยค๑ำด๑ำม๑รู
ต๑อง๑การ	ตัวอย่าง	ต๑อง๑การข๑น๑ม ต๑อง๑การท๑ำง๑น ต๑อง๑การช๑วยเขา ต๑อง๑การด๑ำปัญ๑หา

ตัวอย่างทั้งหมดที่ยกมานี้คงจะพอแสดงได้แล้วว่า คำกริยาสกรรมบางคำ อยู่ในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบหนึ่งได้ แต่คำกริยาสกรรมคำอื่นจะอยู่ในโครงสร้างแบบเดียวกันไม่ได้ ส่วนคำกริยาอกรรมและทวิกรรมก็คงจะมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ แต่ละคำจะอยู่ในหน่วยแก่นที่มีโครงสร้างต่าง ๆ กันไป ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะใ้ผู้ที่สนใจจะวิจัยภาษาตามหลักภาษาศาสตร์ได้ศึกษากันต่อไปว่า มีคำกริยาคำใดอยู่ในโครงสร้างของหน่วยแก่นแบบใดบ้าง แล้วจัดคำกริยาที่อยู่ตำแหน่งเดียวกันในโครงสร้างเดียวกันได้ไว้เป็นพวกเดียวกัน ด้วยวิธีนี้อาจจะทำให้เราแบ่งคำกริยาเป็นพวกย่อย ๆ ออกไปได้อีก และช่วยให้ศึกษาตำแหน่งและหน้าที่ของคำกริยาแต่ละคำได้ละเอียดยิ่งขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย